

Mistä minä sinut löydän?

“ Entäpä jos tulevaisuudessa yhdeksi tärkeimmäksi tekijäksi tapahtuman luonteesta riippumatta nostetaan se, minkälainen tunnelma sinne saadaan luotua?

Jo ennen korona-aikaa oli nähtävissä, miten ihmiset tekivät päätöksen tapahtumaan osallistumisesta entistä myöhempään. Korona taas muutti arvojärjestystä enemmän kotikeskeiseksi, ja tapahtumanjärjestäjät löysivät uuden kovan vastustajan – sohvan. Tulevana kesänä on tapahtumia luvassa enemmän kuin aikoihin, mutta kuinka tavoittaa ihmiset ja kuinka saada heidät mukaan osallistumaan?

Muun muassa näitä kysymyksiä pohdittiin Sievin kuntalaisraadissa, jossa pääteemoina olivat liikuntapalvelut sekä kulttuuri. Raadin lopputulos oli kuitenkin niin merkittävä, että uskallan laajentaa sitä koskemaan muutakin kunnassa tapahtuvaa tapahtumatoimintaa. Nimittäin tiedon tavoittaminen ja löytäminen.

Tekniikka ja sosiaalinen media on räjäyttänyt tullessaan tiedon jakamisen reaaliaikaan. Korona toi striimatut tapahtumat kotisohville ja suoratoistopalvelut löivät itsensä uusiin sfääreihin. Mutta samaan aikaan on muodostunut vastarintaliike, joka haluaa irrottautua sosiaalisesta mediasta tai ei muista syistä sitä käytä. Sähköinen tiedonjakaminen on tehnyt – monen muun syyn ohella – printtamediasta hintavampaa,

joten tieto tavoittaa vain pienen osan sitä kautta. Tiedosta on tullut kauppatavaraa, joka määrittää kenellä riittää paukkuja sitä ostaa – ja pysyä ajan hermolla. Lisäksi postilaatikkoon liimattu ”Ei mainoksia, ei ilmaisjakelua” karsii myös maksuttomia printtijakeluita. Mitä vaihtoehtoja ihmisten tavoittamiseksi jää jäljelle?

Pienessä kunnassa yhdeksi tärkeimmäksi tekijäksi nousi muut osallistujat. *”Ketä sinne on lähdössä?”* on usein ensimmäinen kysymys lähtöpäätöstä miettiessä. Halutaan löytää tutut kasvot, kokea olo turvalliseksi, olla osa joukkoa. Halutaan välttää ulkopuolisuuden tunnetta. Lisäksi mitä henkilökohtaisemmaksi kutsu tulee, sen matalammaksi kynnyks lähteä laskee.

Voisiko siis ajatella, että tapahtumia suunnitellessa yhdeksi merkittäväksi laatukriteeriksi nousee ilmapiiri? Entäpä jos tulevaisuudessa yhdeksi tärkeimmäksi tekijäksi tapahtuman luonteesta riippumatta nostetaan se, minkälainen tunnelma sinne saadaan luotua? Vastassa on hymyilevä ihminen toivottamassa tervetulleeksi. Joku, joka kertoo, miten mukavaa on, kun tulit ja kysyy kuulumisia. Tai jos lähtöpäätöksen hetkellä kysyy jonkun mukaan; lähde sinäkin.

“ Rohkeutta ajatella tapahtumaa toisesta näkökulmasta, rohkeutta kohdata ja olla läsnä, rohkeutta pyytää mukaan ja rohkeutta välittää.

Nämä ilmastotalkoot ovat edulliset. Niihin ei tarvita isoa budjettia, mutta senkin edestä rohkeutta. Rohkeutta ajatella tapahtumaa toisesta näkökulmasta, rohkeutta kohdata ja olla läsnä, rohkeutta pyytää mukaan ja rohkeutta välittää. Myös vastuu tapahtuman onnistumisesta jakaantuu entistä suuremmalle joukolle, myös osallistujille.

Markkinointiin varatuilla rahoilla tiedottamista voidaan laajentaa, ja sitä kautta tavoittaa ihmisiä mitä moninaisimmissa kanavissa. Haluaisin kuitenkin uskoa, että pitkällä aikajänteellä hyvät kokemukset kantavat hedelmää ja toimivat positiivisina markkinoinnin lähettiläinä vieläkin tehokkaammin. Mieluustihan sitä lähtee toistekin tapahtumaan, missä on jo kerran ollut mukavaa!

Kiitos vielä Sievin kuntalaisraadille aktiivisesta osallistumisesta! Hyviä ajatuksia ja paljon pohdittavaa jäi itselleni takataskuun. Toivottavasti näemme kesän tapahtumissa!

Kirjoittaja:

Tanja Kupiainen

Kirjoittaja on Sievin kulttuurituottaja-tiedottaja, joka on kiinnostunut teatteritaiteesta ja historiasta